

הנהלת חשבונות

הצעה מפתה וכפריזונית

מחאה חריף לשרהאוצר, על שהעיתון נים סירבו לפרסם את מודעת האיגודון בוו הלשון: "נאמנות למדיניות הממש" לה, ובמסגרת המאמץ הכללי למניעת התייקרות, אנו ממשילות למכור את סחור רתנו במחירים שלפני הפיחות, עד שיא" זל המלאי הישן".

אווירת ההתנדבות וההקרבה שגשת ררה במדינה, עקב פירסום גל המודעות של מפעליה המוכנים למכור לציבור את סחורותיהם במחיר הישן, השפיעה אפילו על הסוחרים הקטנים ביותר. מכיר, ארגון הוונות היהודית בישר "אלהשלמה (זיב"ה)" שלח השבוע מכתב

מישפט השנה

אני כבר לא יודע מה להחליט. או שיש לספיר חוש הומור דק מן הדק, או שהוא ציניקן בעל דם קר. אולי הוא ער שה את עצמו תמוי, ואולי הוא באמת כזה.

שימו לב, למשל, למישפט הבא שספיר אמר למושביץ' אחרי הפיחות: "לולא בוצע הפיחות, היה עלול להשתרר תהו ובהו, בגלל גל הקניות המוגבר של הציבור".

האם הברדק הזה, שהוא אישית אחראי לו, לא היה תהו ובהו? או אולי הוא צוחק ממושביץ' ומכולנו?

עסקי המחים של העיתונים

אני חושב שהקהל חייב לזכור את הדי מיספרים המבישים האלה, כאשר הוא קורא ב"הארץ" את המאמרים המתחסי דים הנלחמים, לטובת הציבור, למען הגינות בשטח המיספר, נגד הפקעת מחיי רים וניצול הקהל.

עסקי "הארץ" פורחים. בעיקר עסקי מודעות האביל שלו. עם סרגל של אינט" שים ביד, אני עוקב יומיום אחר הצל" חותני בשטח זה.

במאפיה של שודדיהקב" רים וזובחיהמתים הברים כל העיתונים בארץ. לא רק עיתונים מסחריים עו ש" פים את האבילים. גם עיתורי נים מפלגתיים כמו "דבר", "על המישר", "הצופה" ושלל העיתורי גות המפלגתית הלועזית סוחטים יום יום מהשכולים. כל אחד כיכולתו, כמוכן, וכל אחד כגודל חוצפתו.

בשבוע שבין 26 באוגוסט האחד נספטמבר פירסם "הארץ" 13600 אינטס מרובעים של מודעות אביל, שהכניסו לו כ-30,000 ל"י. לפי הדי שער המופקע של 22 ל"י האינטס.

המלחמה, מבחינה זו לפחות, משתלמת מאד לעיתונים. לא נופתע אם יתברר שהמתנגדים העיקריים להפקעתהאש בת עליה הם מנהל מחלקת המודעות של "אל" אהרם" מצד אחד ומנהלי מחלקות המודעות של עיתוני ישראל מצד שני.

פירושו של דבר שבממור צע מרוויח העיתון "המכובד" הנה למעלה ממיליון וחצי לירות ישראליות ל" שנה.

מודעות מיסחריות רגילות היו מכניסות לעיתון כ-890,000 ל"י בלבד (לפי 13.5 ל"י האינטס), את סכום ההפדש של 610,000 ל"י מוציא העיתון מהמשפחות, הקרובים, הידידים והמוסדות המתאבלים, רק משום שהשכולים אינם נהגים לעמוד על המקח.

ברטנוב ז"ל באופן יחסי

ריות גדולות ועורר להם להרוויח מיליון נים עליידי מציאת סדקים בחוק מס" ההכנסה יש לשער שהאחים בארץ, עלית בע"מ, סולכור בע"מ, קשת בע"מ, צ"מ פיון מוטורס בע"מ, תעשיות פלסטיות בע"מ, מטטא בע"מ ועשרות חברות עני קיות אחרות היו מביעות את צערן עני מוק למותו.

לפני שבועיים נפטר יהושע ברטנוב, אחד מגדולי ההשקנים בארץ. מותו חייב היה להיות יסראבל למדי נה כולה, אך בעיתונים נתפרסמו כחמש או שש מודעות אביל בלבד, שר-החינוך, "הבימה" ועריית תלאביב הביעו את השתתפותם בצער בני משפחתו, ובכך פחות ארוי יותר נסתם הגולל על שחקן דגול זה.

מודעות האביל, בין השאר, משקפות ב" צורה נאמנה ביותר את סולם הערכים הממולפים, שבו יורדת החברה הישראלית לגיהנום.

אילו עסק מר ברטנוב ז"ל בתעשייה או במיסחר, אילו היה מקדיש את חייו להתנהלת חשבונותיהם של חברות מיסחר

חלומי של מטומטם

נמאסה עליו, מטומטם יפה אחר בשם אורי חולם יומם וליילה, על הגדלת ביתי המלאכה שלו (תוא כבר חוסך שלוש שנים 150 ל"י לחודש, ונתתרו לו עוד כמה שנים בלבד" לתגשמת חלומי. חמש שנים, ליתר דיוק!), מטומטמת יפה אחת בשם רוגי חולמת על תחונה

בנקו דמשיחו הציף לאחרונה את העיר תונים במודעות ענקיות על תוכנית חיטוכן שלו. סידרת המודעות עוסקת בחלומותיהם הממוצעים של המטומטמים הממוצעים. מטומטם יפה בשם עוזי חולם על מכר נית חדשה, משום שהישינה פשוט כבר

יכול להיות שהבנק אהב את עצמו יותר משוא אהב את עוזי. למען "טובת הכלל" צריך היה הבנק, למען ההגינות, להוסיף בסוגריים את המילים "ובעיקר טובת הבנק".

ודירה לאחר שמונה חיסכון, וכך הלאה. לא חשובים השמות של כל הדי פראיירים בסידרות המודעות, אשר בלשון מנומסת, ניתן להגדירן כהונאה אל-גנטית של הציבור התימים.

הלאה: אך יגיע עוזי בעוד חצי שנה לסכום 16.847 ל"י, שהוא סכום כפול מסכום חסכוניותו? מסתבר שהבנק יתן לו הלוואה, שעבורה יאלץ לשלם ריבית של 14 או 18 אחוז, או כל אחוז שהבנק יהיה רשאי לקחת בתום תקופת החיס" כון. וזה עוד לא הכל. היועץ הנאמן יודע שגם תמורת 16.847 ל"י לא יצליח עוזי לרכוש את הרכיב מכונית המופיעה במודעה, ולכן הוא מוסיף לו חנינם את העצה שאם יוסיף ל" סכום זה את תמורת רכבו הישן, יוכל בהחלט להגשים את חלומי. תרגיל יפה, אה?

אתם רוצים לדעת למה תוכנית החיס" כון גובלת בעיני להונאה, ולמה הנלכדים ברשתה נראים לי כפראיירים מטומטמים? קחו עיפרון ביד ושימו לב: ניקח, לדוגמה, את חלום הסטטוסטו הדי ממוצע של השמוק הוה, עוזי. מתוך המור" דעי מתברר לנו שהוא כבר חוסך ארבע וחצי שנים 125 ל"י לחור" דש, ובעוד חצי שנה, אם הוא ימשיך את השטריות 16.847 ל"י, יהיו ברשותו 16.847 ל"י.

לכאורה הצעה מפתה. אבל חשבון פשוט מראה לנו שחסכוניותו במשך חמש שנים מסתכמים ב"8,432 ל"י (הכוללים קרן של 7,500 ל"י, קרן פלוס ריבית מצ" טברת של 9%).

קודם כל הפסיד הפראייר הזה למעלה מ-1600 ל"י בגלל הפיחות. א. לו בנקו דמשיחו היה באמת יועץ נאמן, כפי שהוא מכריו על עצמו במודעות האלה, הוא היה מציע לעוזי לקנות נת"ד, או אפילו דולארים בשוק השחור, ולא לסמוך על הצמדת חסכוניותו למדד המפוברק. אבל

עצות כאלה, אם לא יותר טובות, גם אני יכול לתת לעוזי, אם המטומטם הזה יוסיף לחסכוניותו (שעליהם הפסיד 1600 ל"י) ולהלוואה הבנקאית (שעבורה ישלם כ-1300 ל"י) את תמורת המכונית הישנה, ואת תמורת הדירה של הוריו — הוא יוכל לרכוש לעצמו כמה מניות של בנקו דמשיחו, ויחד איתו לקרוע את התחת למטומטמים אחרים.

אני תולש את חוסר ראשי לפעמים, כשאני רואה באיזה חוסר-כיישרון מנסה משרד-החוק שלנו להסביר לדעת הקהל העולמית את פעולותינו בשטחים. קחו למשל את עניין "דילול הפלתי" סים", או "פריצת דרכי ביטחון חדשות במחנות הפליטים". הרי אפשר להשתגע מהטימטום הזה!

יחי המימשל

לפי הידיעה מקימים בשביל הילדים במחנות מיגרשי מישחקים בשביל הילדים במחנות הפליטים. עכשיו ברור למה הרסו כוחות צה"ל מיבנים רבים כל כך במחנות הפליטים של עזה. הם פשוט הסתירו את החול, ואי אפשר להתקין ארגוני חול בשביל הילדים כשעל החול עומדים בתים?

אני הדיבורים המטופשים האלה על דילול ופריצת דרכי-ביטחון? למה לא לספר לעולם את האמת? למה לא להר" אות לו בתצלומים, בסרטים ובטלוויזיה איך לאדו המחנות המאושרים משחקים בחול, שאותו הסתירו עד כה בקתות רעועות, שמבחינה ארכיטקטונית היוו סכ" נה לציבור?

כמה מילים על פרשת אלי לנדאו. מר לנדאו אינו נמנה על ידידי, ואת השקפותיו הפוליטיות אני מתעב. אך בעניין גניבת הכימיקאליים, שבקשר אליה ישב אלי לנדאו 12 יום במעצר-לצרכי חקירה, הוא חף מפשע בעיני עד אשר תוכיח המשטרה את ההיפך. אני בוש ונכלם, בעצם, שעלי להצהיר תגיגית הצ" הרה שצריכה היתה להיות מובנת מאליה במישטר של חוק ומשפט.

מעצרו של אלי לנדאו מעורר בעיה עקרונית, שכבר מוזן צריך היה לתת עליה את הדעת. שוטר רשאי לעצור במדינה הזו כל אורח, לצורכי חקירה, במשך 48 שעות, מבלי שהיה מצוייד בפקודת מעצר מטעם בתי-המשפט. מאחר וידיה של המשטרה בלאות עבודה, מת" ארכת לפעמים "חקירתו" של החשוד לששה ואף ל-12 יום (באישורו של שופט).

תביעת פיצויים מהמדינה

הצליחה להוכיח את אשמתו נזקפת, ב" דרך כלל, לחובתה ולא לזכותה. נראה לי שלאדם כזה נגרם עול משווע, שעליו חייבת המדינה לפצותו. המשטרה חייבת, לדעתי, לפרסם בכל העיתונים התוצאות ברורה על פגיעה בשמו הטוב של כל אורח (או אפילו הרעת שמו הרע) שנעצר, נחקר ולא הוכחה אשמתו. נהג זה מקובל על בתי-המשפט במיק" רים של הוצאת דיבה ופגיעה בחוק לשון הרע, ואינו רואה כל סיבה למה תהיה משוחררת ממנו רק המשטרה.

למה לא מסיירים פעולה אנרי שית אלמנטרית של המימשל? למה לא מפרסם משרד-החוק את האמת בעולם? כלו? הרי האמת היא אחרת לגמרי! לפני שבוע קראתי אותה בידיעה קטנה וצנועה, שהתפרסמה ברוב העתורי נים העבריים.

נוסף לכך מגיע לאורה כזה פיצוי כספי על אובדן ימי-עבודה, פגיעה בשמו הטוב, וגרימת צער ועגמת-נפש. מבחינה ציבורית יש הבדל גדול מאד אם חשוד משתחרר "מחוסר הוכחות" בלבד, או כאשר הוא הוכח וזוכה להתנצלות המשטרה בפומבי, ובפיצוי כספי גאות מכספי המדינה. נוסף לכך יוכיחו העתורי נים אחריות ציבורית אם יקדישו לאורח נים אחרת "מחוסר הוכחות" חלק כלשהו מהשטח, אותו הם הקדישו בהנאה רבה למעצרו.

לא אחת קורה שהמשטרה סוגרת את התיק, ומשחררת את החשוד מחוסר הוכחות וללא ערבות. בכך מסתיים העניין, מבחינתה של המשטרה — אך לא מבחינתו של החשוד. שמו הוכתם בעיני קרורי ביו, ידידי ומכריו. לגביהם הוא יישאר למשך שנים רבות חשוד ומעורב בעבירה או פשע. העובדה שהמשטרה לא

חוק מעין זה, שיתקבל בכנסת, יתרום רבות לאי-ניצול החוק לרעה עליידי הדי משטרה, ולהקטנת פער-האמון ההולך וגי" דל בין הציבור והמשטרה.

נמאסה עליו, מטומטם יפה אחר בשם אורי חולם יומם וליילה, על הגדלת ביתי המלאכה שלו (תוא כבר חוסך שלוש שנים 150 ל"י לחודש, ונתתרו לו עוד כמה שנים בלבד" לתגשמת חלומי. חמש שנים, ליתר דיוק!), מטומטמת יפה אחת בשם רוגי חולמת על תחונה